

Arrest

nr. 275 319 van 15 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
W1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat M. WARLOP, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 augustus 2015 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 december 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd op 29 juni 2017 bij arrest nr. 189 269.

1.2. Op 18 oktober 2017, 23 mei 2018, 26 juli 2019 en 9 juni 2020 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken telkens niet-ontvankelijk. Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van het CGVS genomen in het kader van zijn derde verzoek van 23 mei 2018, dat op 3 mei 2019 door de Raad wordt verworpen.

1.3. Op 8 juli 2021 dient verzoeker voor de zesde maal een beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit huidig volgend verzoek op 27 januari 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die over de Iraakse nationaliteit beschikt, verklaarde in Mosul, in de provincie Nineveh (Centraal-Irak), te zijn geboren. Hoewel u in Mosul bent geboren, heeft u er nauwelijks gewoond. Vanaf uw kindertijd woonde u in Erbil, in Iraaks-Koerdistan (KRG-zone). U bent een soenniet en een Koerd, behorende tot de stam ('ashira') Zrari. Uw vader is een zakenman en werkt tevens als hoofdcommissaris voor het Ministerie van Buitenlandse zaken van de Koerdische autonome regio (KAR) in Irak. Uw ouders wonen nog altijd in Erbil. U verliet Irak op 15 augustus 2015 uit vrees voor de familie van L.(...), een Koerdische, religieus gehuwde, vrouw met wie u een relatie had en wegvluchtte. Nadat u door uw vader werd ingelicht dat de familie en echtgenoot van L.(...) haar niets zouden aandoen als ze terugkeerde, besloot u L.(...) terug naar huis te brengen. U hoopte met haar vader tot een oplossing te kunnen komen. Na jullie terugkeer werd door de familie van L.(...) echter een klacht wegens verkrachting tegen u ingediend en werd er op 8 juni 2015 een arrestatiebevel op uw naam uitgevaardigd. Hierop besloot u te vluchten.

Na uw vertrek uit Irak reisde u via Turkije en Duitsland naar België. Op 21 augustus 2015 verzocht u een eerste keer om internationale bescherming in België.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u de volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart en een arrestatiebevel dat tegen u is uitgevaardigd. Van uw paspoort heeft u een kopie van de eerste pagina met uw identiteitsgegevens voorgelegd.

Op 8 december 2016 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw asielrelaas niet geloofwaardig werd geacht. U tekende hiertegen op 11 januari 2017 beroep aan, waarna de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 29 juni 2017 de beslissing van het CGVS volgde. U ging niet in cassatieberoep.

U bleef in België en diende op 18 oktober 2017 een tweede verzoek in. U volhardde in uw voorgaande verklaringen en bouwde hier op voort. L.(...)'s familie zou zich nog altijd op u willen wreken, ook al verblijft u inmiddels in het buitenland. U zou zelfs op uw 'facebook' zijn bedreigd. Via uw vader vernam u dat L.(...) werd gedood en dat men ook u wil doden. U voegde ook nog toe dat er tijdens uw eerste verzoek foutief werd vertaald waardoor u een negatieve beslissing zou hebben ontvangen.

U legde ter staving volgende stukken voor : uw Iraaks paspoort (op uw 'echte' naam A.S.A.A.(...) én geldig tot 3 februari 2017), identiteitskaart en nationaliteitsbewijs; alsook een oproepingsbrief van de politie van Azadi dd. 7 maart 2016 en tenslotte 3 arrestatiebevelen van de onderzoeksrechter van Erbil dd. 27 september 2016, dd. 23 februari 2017 en dd. 18 juni 2017.

Op 24 november 2017 besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van inoverwegingname van uw tweede verzoek. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u op 23 mei 2018 een derde keer om internationale bescherming. U volhardt weerom in uw voorgaande verklaringen en stelde dat u nog steeds werd bedreigd door de familie van uw voormalige vriendin L.(...). De vader van uw ex-vriendin zou er ook mee bedreigd hebben naar België te komen om u te doden. Uw haalde voorts ook aan dat uw oom werd gedood. De familie van L.(...) zou in een auto zijn langsgereden en uw vader hebben beschoten en dit omwille van u. Tijdens dit incident zou uw oom om het leven zijn gekomen, zo vernam u van uw vader. U zou via uw vader ook videobeelden van deze beschieting gezien hebben. Uw vader zou u sindsdien niet meer beschermen maar u ook hebben bedreigd. U vreesde door uw vader te worden gedood ingeval van een terugkeer naar Irak. Niemand in Irak zou nog contact met u willen. Tot slot haalde u aan dat u hier werkte en school liep. U had hier ook een vriendin die zwanger was op dat moment. U wou graag in België blijven bij uw vriendin en kind.

Ter staving van uw derde verzoek legt u volgende stukken neer: een kleurenscaan van een overlijdensakte (+ Engelse vertaling), een kleurenscaan van een verklaring door u afgelegd bij de politie van Zakho nadat u en L.(...) werden tegengehouden tijdens jullie vlucht, een kleurenscaan (+ Engelse vertaling) van een verklaring afgelegd door uw vader nadat u en L.(...) tijdens jullie vlucht door de politie van Zakho werden

tegengehouden, een kleurenscaan (+ Engelse vertaling) van een verklaring van de politie van Zakho aangaande de arrestatie van u en L.(...) tijdens jullie vlucht en een kleurenscaan (+ Engelse vertaling) van de verklaring van L.(...) nadat jullie tijdens jullie vlucht werden tegengehouden door de politie van Zakho.

Op 10 januari 2019 besliste de Commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van uw derde verzoek. Uw beroep, ingediende bij de RvV, werd op 3 mei 2019 verworpen.

U verliet het Belgische grondgebied niet en diende op 26 juli 2019 een vierde verzoek in. In het kader van uw vierde verzoek haalde u aan dat u bij uw vorige verzoeken telkens gelogen had, dit op bevel van uw vader. Zo bleek uw identiteit niet te kloppen en u gaf aan in feite A.S.A.(...) te zijn, afkomstig uit Mosul (Centraal- Irak). U had uw Iraaks paspoort, afgeleverd op 18 september 2018 bij de ambassade in Den Haag, bij om dit te staven.

Er bevinden zich een aantal pagina's van uw paspoort in uw administratief dossier. U was nog minderjarig toen u indertijd naar België kwam en u werd door uw vader met een visum naar hier gebracht en hier achtergelaten. Als u terugkeerde naar Irak zou uw vader u doden, zo stelde u. U had hiervan een bewijs op uw facebook. Uw wees er voorts op dat uw vader bij de anti-terrorisme-cel werkte. Er waren reeds drie pogingen om uw vader te doden en u vreesde eveneens deze personen. U haalde verder aan dat uw ouders gescheiden waren. Beiden hertrouwden en uw vader verbleef afwisselend in Irak en Frankrijk. Uw vader zou u in Irak hebben geslagen. Uw moeder woonde volgens uw verklaringen in een tent in Mosul nadat Daesh er alles vernielde. U wilde niet terugkeren naar Irak want u was er niet veilig, zo stelde u. Als iemand uw moeder sloeg, dan moest u die in feite terugslaan. Als iemand uw vader zou doden, dan zou u wraak moeten nemen. U wilde dit niet. U gaf verder nog aan dat u geen religie meer heeft en dat u hier in België een zwangere vriendin had.

Op 21 februari 2020 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België niet en diende op 9 juni 2020 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde hoofdzakelijk de asielmotieven die u aanhaalde in het kader van uw vorig verzoek, in casu uw zwangere vriendin, uw minderjarigheid bij uw eerste verzoek en de problemen met uw vader. U gaf nu ook aan dat u in Irak ook geslagen werd door uw moeder en stelde dat ze in Kirkuk woont en getrouwd zou zijn met een sjiïet die lid is van 'Hashd al Shaabi' en haar mishandelt. Uw moeder zou dan ook smeken dat u haar naar België laat overkomen. Uw vader zou u ondertussen niet meer direct bedreigen maar zou u vragen om uw moeder te doden. U zou zo boos zijn op uw vader dat u hem zal doden wanneer u hem tegenkomt. U wilde erkend worden opdat u in België kunt werken.

Ter staving van uw vijfde verzoek legt u kopieën voor van identiteitsdocumenten van uw moeder, een voedselrantsoenkaart van uw grootvader (dd.2/11/2013), de scheidingsakte van uw ouders en een screenshot van een bedreiging die u in 2015 van uw vader ontving via Messenger.

Op 21 april 2021 besliste de Commissaris-generaal weerom tot de niet-ontvankelijkheid van uw vijfde verzoek. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, verzocht u vervolgens op 8 juli 2021 een zesde keer om internationale bescherming. U haalt thans aan dat uw zoontje Y.A.(...) ondertussen geboren is in België. U woont met hem en uw vriendin samen. U haalt verder opnieuw aan dat uw ouders scheidden in Irak, beiden hertrouwden en u afwisselend bij uw vader en uw moeder woonde in Erbil en in Mosul. U was evenwel nergens welkom. U verklaart in het kader van uw huidig verzoek verder niet naar Irak te kunnen terugkeren, dit omdat uw vader een crimineel is. Uw vader hield zich in Irak bezig met illegale praktijken - hij vervalste allerhande documenten, i.c. visa, nummerplaten, ea., en hij had wapens zonder vergunning - en werd in oktober 2020 gearresteerd. Uw vader is tot op heden vermist, u weet niets van hem. U heeft thans ook documenten om uw verklaringen te staven (zie infra). U vreest ingeval van een terugkeer naar Irak de mensen die uw vader met zijn illegale praktijken oplichtte alsook vreest u uw vader indien hij zou te weten komen dat u de documenten aangaande zijn praktijken en arrestatie heeft gebruikt in het kader van uw verzoek. Hij zal u dit niet vergeven, zo stelt u. U wijst er tot slot nogmaals op dat u hier een familie heeft en dat het dus gevaarlijk is voor u om terug te keren naar Irak.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u volgende stukken voor : een print van de eerste pagina van uw paspoort, een print van een politieel document betreffende de arrestatie van uw vader omwille feiten van 'valsheid in geschrifte' en wapenbezit, een print van een politiefoto van uw gearresteerde vader, prints

van foto's van verschillende inbeslaggenomen documenten die uw vader vervalste, een USB-stick met videofragmenten betreffende uw vader en zijn criminele praktijken, een print van een foto van een 'certificate of achievement', een print van een foto van een 'certificate of appreciation' op naam van Sh.A.M.(...), een print van een foto van een badge, een print van de scheidingsakte van uw ouders en een begeleidend schrijven van uw raadvrouw.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat in het kader van uw vijf voorgaande verzoeken telkens werd besloten dat u geen elementen aanbracht op grond waarvan in uw hoofde kon worden besloten tot een nood aan internationale bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen, de opeenvolgende beslissingen van het CGVS en het arrest van de RvV inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming van 29 juni 2017 bleek immers duidelijk dat u herhaaldelijk de Belgische asiel- en immigratie-instanties heeft trachten te misleiden waardoor uw geloofwaardigheid bijgevolg compleet nihil was.

U brengt ook thans geen elementen aan die hier alsnog een ander licht op kunnen werpen. Dient immers te worden vastgesteld dat u in het kader van uw huidig verzoek het weerom over een compleet andere boeg gooit en elementen aanbrengt waarover u voorheen nooit met een woord heeft gerept. Zo haalt u thans aan dat uw vader een crimineel is en zich bezighield met tal van illegale praktijken. Uw vader zou in oktober 2020 gearresteerd zijn en tot op heden vermist zijn. U heeft documenten bij om uw vaders illegale praktijken en arrestatie te staven. U vreest enerzijds de mensen die in Irak het slachtoffer waren van uw vaders illegale praktijken én u vreest tevens uw vader wanneer die zou weten dat u de documenten aangaande zijn arrestatie en criminele praktijken hier gebruikt heeft. Dat u thans voor het eerst deze elementen aanhaalt is niet ernstig. Bovendien verduidelijkt u ook geenszins waarom u voordien nooit eerder deze feiten heeft aangehaald. Het is voorts opmerkelijk te moeten vaststellen dat u, die thans beweert dat uw vader reeds in oktober 2020 werd gearresteerd, pas op 8 juli 2021 een nieuw verzoek indiende waarbij u naar dit gegeven én uw vrees die hieraan gelinkt is, refereert. Uw vijfde verzoek werd immers reeds op 21 april 2021 niet-ontvankelijk verklaard en u liet na hiertegen beroep in te dienen. Indien u werkelijk meent dat uw leven in Irak in gevaar is omwille van uw vaders illegale praktijken en zijn arrestatie kan geenszins worden begrepen dat u hiervan voordien nooit enige melding heeft gemaakt. De documenten die u voorlegde, i.c. de print van het arrestatiebevel, een print van een politiefoto en prints van foto's van inbeslaggenomen materiaal, kunnen geenszins een ander licht werpen op voorgaande. De voorgelegde stukken betreffen vooreerst louter prints waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter geen bewijswaarde kan worden toegekend, temeer daar de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan. Moet voorts worden opgemerkt dat (de print van) het arrestatiebevel een louter getypt document betreft, wat bijgevolg door éénieder en op gelijk welk moment kan zijn opgesteld. Dit terzijde, wie de in het document vermelde "Sh.A.M." is, is geenszins duidelijk. Dat het hier aldus, zoals u beweert, uw vader betreft, is ook niet aangetoond. Hetzelfde kan voorts worden opgemerkt wat betreft de foto van

de 'gearresteerde' die u voorlegt. Opnieuw kan op geen enkele manier worden afgeleid wie deze persoon is noch wat uw eventuele link met deze persoon is. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat foto's sowieso geen bewijswaarde hebben temeer deze eveneens makkelijk in scène kunnen gezet zijn. Daarenboven blijkt uit de voorgelegde foto op geen enkele manier wanneer en omwille van welke reden deze persoon zou zijn gearresteerd. De foto's van in beslaggenomen goederen voegen voorts evenmin iets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, de foto's tonen enkel verschillende stukken, i.c. documenten, nummerplaten, badges, e.d. op een tafel, niets meer en niets minder. Aan wie deze stukken toebehoren, dan wel waar, wanneer en waarom deze eventueel in beslag zouden zijn genomen en dat het hier door uw vader vervalste stukken betreft, kan uit deze foto's geenszins worden afgeleid.

Ook de usb-stick met beeldfragmenten kan niet worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw verklaringen. Op de beelden zijn louter verslaggevingen te zien van Rudaw TV en K24 TV live betreffende een crimineel/bende die in oktober 2020 werd opgepakt omwille van het jarenlang vervalsen van allerhande stukken. Ook hier moet allereerst worden opgemerkt dat geenszins in aangetoond wie de genaamde "Sh.A.M" is, noch wat zijn band met u is. Dat het om iemand/een bende gaat die al jarenlang actief is en dat verschillende vervalste stukken en apparatuur om de stukken te vervalsen in beslag werden genomen, kan hier ook geenszins een ander licht op werpen. U slaagt er aldus niet in aan de hand van de door u voorgelegde stukken en videobeelden aan te tonen dat uw vader in oktober 2020 werd gearresteerd omwille van zijn criminele activiteiten.

Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat ook al zou het ten andere vaststaan dat de in de stukken en videobeelden genoemde "Sh.A.M" effectief uw vader betreft, quod non, dan nog toont u geenszins aan dat u ingeval van een terugkeer problemen zal kennen met de slachtoffers van uw vaders praktijken dan wel met uw vader zelf. U haalde immers zelf aan dat uw vader tot op heden vermist is en dat u geen enkel nieuws van hem heeft. Dat uw vader aldus op heden nog in Irak is, zelfs nog leeft, en uit is op wraak, is geenszins aangetoond. Hoe u thans zou weten dat hij u iets zal aandoen indien hij zou weten dat u hier de stukken inzake zijn arrestatie voorlegde, is geenszins duidelijk. Dit betreffen dan ook allemaal loutere beweringen en pure veronderstellingen van uw kant.

De echtscheidingsakte voegt verder ook niets toe aan uw verklaringen. Dit document toont louter aan de Sh.A.M(...) en Z.H.I(...) scheidden, niets meer en niet minder. Dit heeft geen uitstaans met uw asielmotieven noch met uw beweerde vrees voor vervolging.

Ook de overige stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet omvormen. Het 'certificate of appreciation', het 'certificate of achievement' alsook de werkbadge betreffen louter prints. Zoals reeds aangehaald kan de authenticiteit van deze stukken niet worden nagegaan en kan aan deze stukken dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Dit terzijde, dat de genaamde Sh.A.M(...) - ervan uitgaande dat het hier uw vader betreft - opleidingen volgde en werkzaam was voor de anti-terrorismedienst toont weerom geenszins aan dat hij, zoals u stelt, jarenlang criminele activiteiten pleegde, omwille hiervan werd opgepakt en u tot op heden, omwille hiervan, een vrees voor vervolging dient te hebben. Uw paspoort - u zou het origineel hebben voorgelegd bij de DVZ en hiervan bevindt zich een kopie van de identiteitspagina in uw dossier - bevestigt louter uw persoonsgegevens. Deze staan vooralsnog niet ter discussie.

Volledigheidshalve kan bij dit alles nog worden toegevoegd dat het algemeen geweten is dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde derhalve sowieso quasi onbestaande is.

Het schrijven van uw raadvrouw tot slot bevat louter een herhaling/samenvatting van de elementen die u aanhaalde in het kader van uw huidig verzoek. Het mag duidelijk zijn dat dit geen enkele objectieve bewijswaarde bevat en dus de waarachtigheid van uw verklaringen ook niet kan staven.

Dat u hier een vriendin, en ondertussen een zoontje, heeft - u komt hier overigens ook niet verder dan het uiten van loutere beweringen - wordt vooralsnog evenmin betwist. Deze elementen hebben echter evenmin uitstaans met uw asielmotieven en vermogen dan voorgaande niet te weerleggen. Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw (eventuele) gezinssituatie hier dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatsminister of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat moet dan ook worden besloten dat u ook thans geen elementen heeft aangebracht op grond waarvan in uw hoofdte kan besloten worden tot het een persoonlijke en gegronde vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op <https://easo.europa.eu/sites/default/files/CountryGuidanceIraq2021.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is

dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerde in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Sulejmaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level

campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 (hierna: het KB CGVS), van het *“algemeen beginsel van voorzichtigheid”*, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht. Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Na een beknopte weergave van een aantal van voormelde wetsartikelen en bepalingen, wijst verzoeker erop dat de afkorting *“Sh.A.M.”* in het arrestatiebevel, de artikelen en videofragmenten omtrent de man die werd gearresteerd voor valsheid in geschrifte en wapenbezit, overeenstemt met de naam van zijn vader die wordt opgenomen in de echtscheidingsakte. De in deze akte vermelde identiteitsgegevens van zijn ouders worden niet betwist, zo stelt verzoeker. Verzoeker is van mening dat het CGVS te kort door de bocht is gegaan door te stellen dat er geen verband kon worden gelegd tussen hemzelf en de gearresteerde Sh.A.M. voor diens illegale praktijken.

Hij klaagt tevens aan dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) te kort werd gehoord om zijn verklaringen duidelijk uiteen te zetten en deze in perspectief te brengen met de neergelegde stukken.

Voorts benadrukt verzoeker dat noch de gedane observaties ten aanzien van de gemakkelijke vervalsing van documenten in Irak noch de twijfels omtrent de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, de verwerende partij ervan ontslaat deze documenten te analyseren en te kaderen in het geheel van het dossier.

Wat betreft de actuele veiligheidssituatie geeft verzoeker te kennen dat de verwerende partij de actuele situatie in acht moet nemen, maar in casu verwijst naar een gedateerde COI Focus van januari 2021. Hij citeert reisadvies met betrekking tot de situatie Koerdistan uitgaande van het Verenigd Koninkrijk van 10 februari 2022 alsook een internetartikel van 8 juni 2021 getiteld *“Mosul after Isis: Politica lans Social Dynamics in Uncertain Times”*.

3. Vraag om inlichtingen

Op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, dat hem toelaat om bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich heeft uit te spreken door de partijen te doen overleggen, heeft de Raad bij brief van 16 juni 2022 aan beide partijen gevraagd om actuele rapporten voor te leggen aangaande de veiligheidssituatie alsook aangaande risicoprofielen in Irak.

De verwerende partij heeft bij brieven van 17 juni en 20 juni 2022 gereageerd, onder de hoofding *“Aanvullende nota”*, waarbij wordt verwezen naar volgende elementen:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq: Internal mobility van 5 februari 2019;
- EASO COI Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- EASO COI Report Iraq: Security situation van februari 2022;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 24 november 2021.

Tevens haalt zij het EASO rapport *“Iraq. Targeting of Individuals”* van februari 2022 aan, dat handelt over risicoprofielen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,

Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die

beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij door de familie van zijn voormalige vriendin L. werd bedreigd omwille van hun relatie.

De commissaris-generaal besluit tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er wordt namelijk geen geloof gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten; de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst noopt niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing wordt in beroep bevestigd door de Raad bij arrest van 29 juni 2017 met nr. 189 269.

Zijn twee volgende beschermingsverzoeken waarbij verzoeker volhardt in zijn eerder afgelegde verklaringen, worden door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep aangetekend tegen de beslissing van het CGVS genomen in het kader van zijn derde verzoek wordt door de Raad verworpen bij arrest van 3 mei 2019 met nr. 220 704.

Sinds zijn vierde verzoek gooit verzoeker het echter telkens over een andere boeg.

In het kader van zijn vierde beschermingsverzoek verklaarde hij te hebben gelogen en gaf hij onder meer aan dat als hij terugkeerde naar Irak zijn vader, die bij de antiterrorisme-cel werkte, hem zou doden. Zijn vader zou hem in Irak ook hebben geslagen. Er zouden ook reeds drie pogingen zijn geweest om zijn vader te doden en hij vreesde eveneens deze personen. Hij haalde verder aan dat zijn ouders waren gescheiden en zijn moeder in Mosul in een tent woonde nadat Daesh er alles vernielde. Als iemand zijn moeder sloeg, zo stelt hij, dan moest hij die in feite terugslaan. Als iemand zijn vader zou doden, dan zou hij wraak moeten nemen.

In het kader van zijn vijfde verzoek herhaalde hij hoofdzakelijk de asielmotieven die hij aanhaalde in het kader van zijn vorig verzoek. Hij gaf nu echter ook aan dat hij in Irak ook werd geslagen door zijn moeder. Verder stelde hij dat zijn moeder in Kirkuk woont en getrouwd zou zijn met een sjiit die lid is van 'Hashd al Shaabi' en haar mishandelt. Zijn vader zou hem ondertussen niet meer direct bedreigen maar zou hem vragen om zijn moeder te doden.

Beide verzoeken werden weerom niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS.

In het kader van zijn huidige zesde beschermingsverzoek geeft verzoeker wederom een andere versie van de feiten weer en verklaart hij niet naar Irak te kunnen terugkeren omdat zijn vader een crimineel is. Zijn vader hield zich in Irak bezig met illegale praktijken – hij vervalste allerhande documenten, i.c. visa, nummerplaten, e.a., en hij had wapens zonder vergunning – en werd in oktober 2020 gearresteerd.

Hij vreest in geval van een terugkeer naar Irak de mensen die zijn vader met zijn illegale praktijken oplichtte alsook zijn vader indien hij zou te weten komen dat verzoeker de documenten aangaande zijn praktijken en arrestatie heeft gebruikt in het kader van zijn verzoek.

Verzoeker wijst er tot slot nogmaals op dat hij hier een familie heeft en dat het dus gevaarlijk is voor hem om terug te keren naar Irak.

Ter staving van zijn huidig verzoek legde verzoeker volgende stukken voor: een print van de eerste pagina van zijn paspoort, een print van een politieel document betreffende de arrestatie van zijn vader omwille feiten van 'valsheid in geschrifte' en wapenbezit, een print van een politiefoto van zijn gearresteerde vader, prints van foto's van verschillende inbeslaggenomen documenten die zijn vader vervalste, een USB-stick met videofragmenten betreffende zijn vader en zijn criminele praktijken, een print van een foto van een 'certificate of achievement', een print van een foto van een 'certificate of appreciation' op naam van Sh.A.M., een print van een foto van een badge, een print van de scheidingsakte van zijn ouders en een begeleidend schrijven van zijn raadvrouw.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Zoals vermeld, geeft verzoeker in het kader van zijn huidige beschermingsverzoek aan dat zijn vader een crimineel is. Hij verklaart de mensen te vrezen die in Irak het slachtoffer waren van zijn vaders illegale praktijk alsook zijn vader te vrezen wanneer die zou weten dat verzoeker de documenten aangaande zijn arrestatie en criminele praktijken hier heeft gebruikt.

In deze mocht de commissaris-generaal terecht bemerken dat het niet ernstig is dat verzoeker deze elementen thans voor het eerst aanhaalt, waarbij hij bovendien ook geenszins verduidelijkt waarom hij deze feiten voordien nooit eerder heeft aangehaald.

De beweerde beperkte tijdsduur bij de DVZ om zijn verklaringen uiteen te zetten, biedt hiertoe geen verschoning. Uit zijn verklaringen bij de DVZ blijkt immers dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld om op nuttige wijze nieuwe elementen aan te halen en nieuwe documenten voor te leggen en ook om deze verder toe te lichten. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ in het kader van zijn huidige verzoek werd verzoeker verduidelijkt dat het CGVS op grond van zijn verklaringen aldaar zou nagaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Hij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de DVZ. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift nog steeds nalaat om te verduidelijken waarom hij deze feiten voordien nooit eerder heeft aangehaald, zodat hij geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht zouden kunnen werpen op de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal stelt daarenboven nog terecht: *“Het is voorts opmerkelijk te moeten vaststellen dat u, die thans beweert dat uw vader reeds in oktober 2020 werd gearresteerd, pas op 8 juli 2021 een nieuw verzoek indiende waarbij u naar dit gegeven én uw vrees die hieraan gelinkt is, refereert. Uw vijfde verzoek werd immers reeds op 21 april 2021 niet ontvankelijk verklaard en u liet na hiertegen beroep in te dienen. Indien u werkelijk meent dat uw leven in Irak in gevaar is omwille van uw vaders illegale praktijken en zijn arrestatie kan geenszins worden begrepen dat u hiervan voordien nooit enige melding heeft gemaakt.”*

Met zijn betoog over de korte duur van het interview bij de DVZ, slaagt verzoeker er niet in hier anders over te doen denken.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangestipt dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, waardoor hun bewijswaarde sowieso gering is, hetgeen steun vindt in de landeninformatie in het administratief dossier, benadrukt de Raad dat dit motief “volledigheidshalve” wordt opgenomen in de bestreden beslissing en aldus dus niet kan worden aangemerkt als determinerend of doorslaggevend. Uit de overige motieven van de bestreden beslissing blijkt verder dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de nieuwe stukken en verklaringen die verzoeker aanbracht in het kader van zijn huidige volgend beschermingsverzoek en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen, zoals qua vorm als qua inhoud.

Wat betreft de print van het arrestatiebevel, een print van een politiefoto en prints van foto's van inbeslaggenomen materiaal, stelt de commissaris-generaal vooreerst vast dat deze stukken louter prints, fotokopieën, betreffen. De authenticiteit en de herkomst van deze documenten kan dan ook niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Deze kopieën hebben dan ook slechts relatieve bewijswaarde. Verzoeker betwist dit niet. De commissaris-generaal vervolgt: *“Moet voorts worden opgemerkt dat (de print van) het arrestatiebevel een louter getypt document betreft, wat bijgevolg door éénieder en op gelijk welk moment kan zijn opgesteld. Dit terzijde, wie de in het document vermelde “Sh.A.M.” is, is geenszins duidelijk. Dat het hier aldus, zoals u beweert, uw vader betreft, is ook niet aangetoond.”* Verzoeker wijst erop dat de identiteitsgegevens vermeld in de echtscheidingsakte van zijn ouders die hij heeft neergelegd niet in vraag worden gesteld. Hij stipt aan dat de initialen van de naam van zijn vader opgenomen in deze echtscheidingsakte overeenkomen met de afkorting “Sh.A.M.” in het arrestatiebevel.

Het loutere gegeven dat de initialen van zijn vader zoals weergegeven in de echtscheidingsakte overeenkomen met de afkorting “Sh.A.M.” in het arrestatiebevel, houdt evenwel nog steeds geen objectief bewijs in dat het om één en dezelfde persoon gaat. Bovendien gaat verzoeker voorbij aan de vaststelling dat het arrestatiebevel een loutere fotokopie betreft van een getypt document, dat door gelijk wie en op gelijk welk

moment kan zijn opgesteld en waarin eender wat kan worden verklaard, te meer dit document niet is getekend, evenmin officiële stempels bevat en in zijn geheel weinig officieel en formeel voorkomt. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat de beweerde vaderschapsband van “Sh.A.M.” met verzoeker niet blijkt uit de echtscheidingsakte.

Wat betreft de overige neergelegde documenten, oordeelt de commissaris-generaal terdege:

“Hetzelfde kan voorts worden opgemerkt wat betreft de foto van de ‘gearresteerde’ die u voorlegt. Opnieuw kan op geen enkele manier worden afgeleid wie deze persoon is noch wat uw eventuele link met deze persoon is. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat foto’s sowieso geen bewijswaarde hebben temeer deze eveneens makkelijk in scène kunnen gezet zijn. Daarenboven blijkt uit de voorgelegde foto op geen enkele manier wanneer en omwille van welke reden deze persoon zou zijn gearresteerd. De foto’s van in beslaggenomen goederen voegen voorts evenmin iets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, de foto’s tonen enkel verschillende stukken, i.c. documenten, nummerplaten, badges, e.d. op een tafel, niets meer en niets minder. Aan wie deze stukken toebehoren, dan wel waar, wanneer en waarom deze eventueel in beslag zouden zijn genomen en dat het hier door uw vader vervalste stukken betreft, kan uit deze foto’s geenszins worden afgeleid.

Ook de usb-stick met beeldfragmenten kan niet worden weerhouden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw verklaringen. Op de beelden zijn louter verslaggevingen te zien van Rudaw TV en K24 TV live betreffende een crimineel/bende die in oktober 2020 werd opgepakt omwille van het jarenlang vervalsen van allerhande stukken. Ook hier moet allereerst worden opgemerkt dat geenszins in aangetoond wie de genaamde “Sh.A.M” is, noch wat zijn band met u is. Dat het om iemand/een bende gaat die al jarenlang actief is en dat verschillende vervalste stukken en apparatuur om de stukken te vervalsen in beslag werden genomen, kan hier ook geenszins een ander licht op werpen. U slaagt er aldus niet in aan de hand van de door u voorgelegde stukken en videobeelden aan te tonen dat uw vader in oktober 2020 werd gearresteerd omwille van zijn criminele activiteiten.”

(...)

De echtscheidingsakte voegt verder ook niets toe aan uw verklaringen. Dit document toont louter aan de Sh.A.M.(...) en Z.H.I.(...) scheiden, niets meer en niet minder. Dit heeft geen uitstaans met uw asielmotieven noch met uw beweerde vrees voor vervolging.

Ook de overige stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet omvormen. Het ‘certificate of appreciation’, het ‘certificate of achievement’ alsook de werkbadge betreffen louter prints. Zoals reeds aangehaald kan de authenticiteit van deze stukken niet worden nagegaan en kan aan deze stukken dan ook geen bewijswaarde worden toegekend. Dit terzijde, dat de genaamde Sh.A.M.(...) - ervan uitgaande dat het hier uw vader betreft - opleidingen volgde en werkzaam was voor de anti-terrorismedienst toont weerom geenszins aan dat hij, zoals u stelt, jarenlang criminele activiteiten pleegde, omwille hiervan werd opgepakt en u tot op heden, omwille hiervan, een vrees voor vervolging dient te hebben. Uw paspoort - u zou het origineel hebben voorgelegd bij de DVZ en hiervan bevindt zich een kopie van de identiteitspagina in uw dossier - bevestigt louter uw persoonsgegevens. Deze staan vooralsnog niet ter discussie.”

Deze beoordeling, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt echter door verzoeker in zijn verzoekschrift op geen enkele wijze betwist, laat staan ontkracht zodat zij zonder meer overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, is de commissaris-generaal terecht tot de conclusie gekomen dat deze documenten om bovenvermelde redenen verzoekers kans op internationale bescherming niet aanzienlijk groter maken. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die van het tegendeel overtuigen.

Volledigheidshalve voegt de commissaris-generaal er nog aan toe dat, ook al zou het vaststaan dat de in de stukken en videobeelden genoemde “Sh.A.M” effectief zijn vader betreft, quod non, dan nog verzoeker geenszins aantoonde dat hij ingeval van een terugkeer problemen zal kennen met de slachtoffers van zijn vaders praktijken dan wel met zijn vader zelf. Hij stipt aan: *“U haalde immers zelf aan dat uw vader tot op heden vermist is en dat u geen enkel nieuws van hem heeft. Dat uw vader aldus op heden nog in Irak is, zelfs nog leeft, en uit is op wraak, is geenszins aangetoond. Hoe u thans zou weten dat hij u iets zal aandoen indien hij zou weten dat u hier de stukken inzake zijn arrestatie voorlegde, is geenszins duidelijk. Dit betreffen dan ook allemaal loutere beweringen en pure veronderstellingen van uw kant.”*

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die deze pertinente bevindingen kunnen weerleggen of ontkrachten.

5.3. Dat verzoeker hier een vriendin, en ondertussen een zoontje, heeft – hoewel hij hier ook niet verder komt dan loutere beweringen – wordt vooralsnog niet betwist. De commissaris-generaal licht echter terdege toe: *“Deze elementen hebben echter evenmin uitstaans met uw asielmotieven en vermogen dan voorgaande niet te weerleggen. Kan hier volledigheidshalve nog worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw (eventuele) gezinssituatie hier dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatsminister of zijn gemachtigde, op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.”* Dit motief laat verzoeker ongemoeid.

5.4. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO Guidance note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil, gelegen in de KAR, moet worden beoordeeld.

De verwerende partij heeft op vraag van de Raad door middel van ‘aanvullende nota’s’ van 17 en 20 juni 2022 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in de provincie Erbil verder aangevuld en geactualiseerd. Verzoekers betoog dat de informatie verouderd is, is dan ook niet langer dienstig. Op basis van deze aangevulde en geactualiseerde informatie zet zij het volgende uiteen:

“Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basisen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratie Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat meer dan 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De KAR herbergt nog steeds het grootste aantal IDP's, meer dan 620 000 personen, waarvan de meerderheid afkomstig is uit de Centraal-Iraakse provincies."

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, neemt de Raad de analyse van de commissaris-generaal over. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Erbil louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 141-142).

Volledigheidshalve stipt de commissaris-generaal nog terdege aan dat blijkens de beschikbare informatie het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is, maar ook via luchthavens die onder de controle staan van de Iraakse autoriteiten en vlot bereikbaar zijn.

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen. Het nieuwsbericht en de reisadviezen van het Verenigd Koninkrijk die verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, liggen in dezelfde lijn als de informatie die kan worden gelezen in de door de verwerende partij bijgebrachte inlichtingen. Bovendien zijn deze reisadviezen bestemd voor reislustige Britten en kunnen ze niet worden beschouwd als richtlijnen voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming. Hieruit kan niet worden besloten dat de bovenstaande analyse van de mate van het willekeurig geweld niet langer accuraat is.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de KAR nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de

verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Erbil voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Erbil. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

5.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De Raad herinnert er aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoekende partij is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoekende partij om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoekende partij de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. In casu, moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de elementen aangebracht door verzoeker, rekening houdend met de informatie over het land van herkomst.

Bijgevolg kan geen schending van de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal blijken.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig. Hetzelfde geldt voor artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

5.6. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 26 van het KB CGVS, geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht, zodat de aangevoerde schending onontvankelijk is.

5.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES